

ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Ένα τραύμα από κάψιμο, δεν πρέπει να θεραπευθῆ ἄντισπο- πικῶς, ἀλλὰ σπικτικῶς. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σκοτωθοῦν τὰ μικρόβια, ἀλλὰ νὰ ἐμποδι- σθοῦν ἄλλα νὰ πάνε στὴν πληγή.

Ἐὰν εὐρεθῆτε πρὸς ἀνθρώπου πού ἔπαθεν ἐπιληψίαν, μὴ τὰ χάζετε. Ξαπλώστε τον κατὰ γῆς, βάλτε τον ἕνα βούλωμα με- ταξὺ τῶν δοντιῶν του, γιὰ νὰ μὴ δαγκώσῃ τὴ γλῶσσα του καὶ ζεοχίστε τον τὰ ροῦχα καὶ τὰ κολλάρια. Τίποτε περισσότερο.

Ἐὰν ὑποφέρετε ἀπὸ τὸ στομάχι σας δυὸ ὥρες μετὰ τὸ φα- γητό, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἔκρῃει πολὺ γαστρικὸ χυμὸ. Νὰ πέργετε συνεπῶς ἀλκαλικὰ, γιὰ νὰ τὸν ἐξουδετερώσετε.

Ὁ πιὸ βλαβερὸς στὰ μάτια φωτισμὸς εἶνε ὁ τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Ὅταν ἔχετε φωτισμὸ μὲ ἀερίφως φροντίζετε ν' ἀερίζετε τὰ δωμάτιά σας.

Μὴν φαντάζεσθε ὅτι ἡ ψωρίασις εἶνε ἀσθένεια κατ' ἐξοχὴν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων. Ἀπὸ ψωρίασις προσβάλλεται ὅλος ὁ κόσμος ἀκόμα καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ πιὸ καθαροί. Εἶνε μιὰ ἀρρώστια πού κανέναν δὲν ἀφίνει. Μὴν ντρέπεστε λοιπὸν τὴν ἀρρώστια αὐτὴ καὶ ἰδίως μὴν τὴν κρύβετε.

Ἐὰν τὸ στομάχι σας σᾶς πονεῖ ὅταν εἶνε ἀδειανό, πάλι πρόκειται περὶ ἐκρῶσεως γαστρικοῦ χυμοῦ. Κόψτε τοῦτ', καφέ, κρασί καὶ γαρινοῖτὰ φαγιά, ἂν θέλετε νὰ γιαιτρευθῆτε.

Υπάρχουν ἀκόμη ἀνθρωποὶ οἱ ὁποῖοι ἀποφεύγουν τὴν ραδιο- θεραπείαν.

Ὁὐδὲν τοῦτο ἀνοτιότερον. Ἡ ραδιοθεραπεία σήμερον, κατέλαβε ἐξέχουσαν θέσιν στὴν θεραπευτικὴ.

Υπάρχουν ἐπισημνοὶ οἱ ὁποῖοι ἀπαγορεύουν τὸ ἀλκοὸλ σὲ ὅλους τοὺς δυσπεπτικούς.

Ἐν τοῦτοις ὅμοι; λίγο ἀλκοὸλ, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ φαγητοῦ, νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται.

Πολὲ συχνὰ οἱ ἀναρρωθέντες ἀπὸ τὴν γρίπην, παθαίνουν πολὺ ἐπιπλοὺν ἀνοροζοπές.

Μὴν ἐκτίθεσθε λοιπὸν ὅταν τὴν γλυτώσετε ἀπὸ τὴν γρίπην, καὶ μὴν ἀρχίζετε ἀμέσως τὴν πρώτῃ σας ζωῆ, παρὰ μόνον, ἅμα καταλάβετε ὅτι μπορεῖτε ἀκινδύνως περὶ νὰ ξαναρχίσετε τὴς παλῆς σας τὴς συνήθειες.

Ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε ψυχρός, μὴ λημονῆτε νὰ ἀπολυμαί- νετε συχνὰ τοὺς ρῶθωνα καὶ τὸν φθονγγά σας. Εἶνε τὸ καλὸ- τερο μέσον γιὰ νὰ ἀποφύγετε τὴ γρίπην, τὸν βρογχίτην καὶ τὰ ἐπακόλουθα. Ἐπὶ πλέον σταλάζετε πάντοτε, μέσα σὲ κάθε ρῶ- θωνά σας, μιὰ σταγόνα λαδιού κοινού.

Ἡ παρνοσία ἀδενειδῶν σαρκωμάτων στὴ μύτη τῶν παι- δῶν, εἶνε ἕνα ἐμπόδιο τῆς φρονικῆς τῶν ἀναπτύξεως καὶ τῆς διανοητικῆς τῶν. Οἱ πασχόντες ἀπὸ τοὺς ἀδένιας γίνονται ὀκνη- ροὶ καὶ εὐπαθεῖς.

Τὸ καλλίτερο πού ἔχει νὰ κάμῃ, κάθε μητέρα, μόλις ἰδῆ τὰ σαρκώματα αὐτὰ, εἶνε νὰ πῆρ τὸ παιδί της, σὲ εἰδικὸ γιαιτρό.

Ὅλη ἡ ὑγιεινὴ τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν δωματίων, ἔγκειται στὴν λέξιν «ἀερισμός».

Προσέχετε πολὺ στὴς φύξεις. Μὴ ζεοταίνετε ἀμέσως τὰ πα- γωμένα μέλη σας.

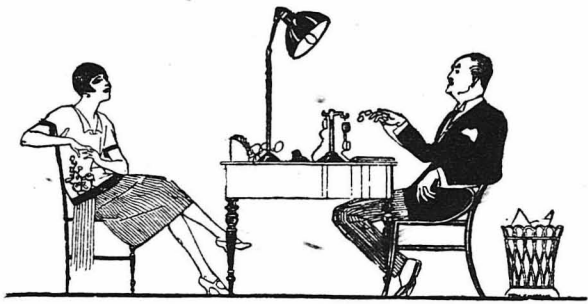
Τριψάτε-τα προηγουμένως καὶ βάλτε τους ἐπιθέματα μὲ κρῆο νερὸ σὺδ ὁποῖο ἀνακατέψατε οἰνόπνευμα. Τοῦτο ἐπιτρέπει τὴν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀναθέρμανσιν τοῦ παγωμένου μέλους. Εἶνε, ἀλλῶς τε, καὶ τὸ ασφαλέστερο μέσο ν' ἀποφύγετε τὴν γάγγραι- ναν καὶ ἄλλας ἐπιπλοκάς.

Καθένας πρέπει νὰ ζῆρ τὴ φρονικὴ θερμοκρασία τοῦ σώ- ματός του. Φυσιολογικῶς αὕτη πρέπει νὰ εἶνε 37 βαθμῶν. Ἴ- διαιτέρως ὁμοῦ εἶνε περὶ λιγώτερον τὸ πρῶτ', κατὰ τὴν ὥραν πού ξυπνᾷτε κανεῖς. Εἶνε 37 καὶ 8 καὶ πιὸ περισσότερον τὸ βράδν 37 καὶ 2 ἕως 37 καὶ 4.

Ἀπάνω ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ἀρχίζει ὁ πυρετός.

Ἐὰν ματῶνῃ ἡ μύτη σας, φράξτε τὸν ρῶθωνα πού ἔχει τὴν αἰμορραγία μὲ βαμβάκι, τὸ ὁποῖον βρέξατε προηγουμένως σὲ λοχηρὸ διάλυσι ἀντιπυρηνς.

Dr André Thibault

ΕΥΓΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

ΤΩΝ ΜΑΞ ΚΑΙ ΑΛΕΞ ΦΙΣΕΡ

Χιτές τὸ πρῶτ' περνωῶντας ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βίκτωρος Οὐγκῶ, στὴ διασταύρωσή της μὲ τὴν ὁδὸ Πελλετιέ, διάκρινα τὸν παλπὸ μου φίλο Ντουσοῦ, τὸ σεβαστὸ συμβολαιογράφου τῆς Κορμπέιγ.

— Μπᾶ, Ντουσοῦ, φῶναξά, ἀπὸ πότε ἔγινες Παρισινός;

— Ναι, φίλε μου, μοῦ ἀπάντησε, ἔγινε Παρισινός γιὰ λίγες μέρες.

Κι' ἀρχίσαμε τὴν κουβέντα. Μιλήσαμε γιὰ χίλια δυὸ πράγ- ματα. Ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς κουβέντας μᾶς ἀντιλήφθηκα ἕνα χοντρὸ δέμα πού κρατοῦσε ὁ Ντουσοῦ καὶ πού φαινότανε νὰ τὸν στενοχωρεῖ ἀρκετᾶ.

— Καὶ σὺν τὴ καλὰ πράγματα ἔχεις μέσα σ' αὐτὸ τὸ δέμα ; τὸν ἐρώτησα.

— Τὶ ἔχω στὸ δέμα ; Δυὸ πράγματα πού τ' ἀγόρασα σήμερα τὸ πρῶτ'. Ἐνα πιστόλι καὶ μιὰ καραμπίνα.

Καὶ μὲ τὸν πιὸ φρονικὸ τόνου τοῦ κόσμου μοῦ ἐξήγησε :

— Ναι, φίλε μου, ἕνα πιστόλι καὶ μιὰ καραμπίνα. Πρόκειται νὰ μονομαχήσω αὐριο τὸ πρῶτ', μὲ τὸν Καρρὲ ὁ ὁποῖος ἔχτες μὲ πρόσβαλλε στὸ καφενεῖο. Καὶ μετὰ τὴν μονομαχία, ἂν μοῦ μείνει καιρός, λογαριάζω νὰ πεταχτώως τὸ δάσος γιὰ νὰ κωνηγήσω κα- νένα λαγὸ.

Δὲν πιστεύω νὰ τὸν ξέρετε τὸ Ντουσοῦ, τὸ χοντρὸ Ντουσοῦ.

Ἐ! λοιπὸν, ἀφοῦ δὲν τὸν ξέρετε, μάθετε ἀπὸ μένα πῶς δὲν ὑπάρχει πῶ ἀτζαμῆς ἀνθρωπος σ' ὄλιον τὸν κόσμο ἀπ' αὐτόν. Ὅταν ἄκουσα τὴ μοῦ ἔλεγε δὲ μπόρεσα νὰ κρατήσω τὰ γέλια.

— Μὲ τὰ ζωστά σου μιλάς ;... τοῦ εἶπα. Θὰ μονομαχήσεις ἐὼδ Ντουσοῦ ;...Θαὶ πᾶς ἐοῦ στὸ κωνήγῃ ;... Ὡστόσο εὐχαριστῶς θὰ στοιχημάτιζα ἕκατὸ φράγκα ὅτι αὐτός ὁ ἀντίπαλός σου ὁ Καρρὲ θὰ εἶνε αὐριο τόσο καλὸ στὴν ὑγεία του ὅσο εἶνε καὶ σὴ- μερα καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχει οὔτε ἕνας λαγός λιγώτερος στὸ δάσος.

Ὁ Ντουσοῦ μ' ἐκοίταξε μ' ἕνα τρόπο σὺν νὰ μὲ ἔλεινολο- γούσε πού γελοῦσα μαζί του. Εἶταν ἔτσι σὺν νὰ μοῦ ἔλεγε :

«Δὲ φαντάζεσαι τὴ βλάκα πού μοῦ φαίνοσαι διαν γελάς ἔτσι !»

Ἦτοτε ὁπῶκος τοὺς ὄμοους του καὶ μοῦ εἶπε :

— Λοιπὸν στοιχηματίζεις ;... Δέχομαι εὐχαριστῶς τὸ στοιχη- μᾶ σου... Ἐμπρός, ἂν τολμᾶς, διακινδύνεψε ἕκατὸ φράγκα.

Ὅταν τὸν εἶπα πρὸ ὀλίγον ὅτι εὐχαριστῶς θὰ στοιχημάτιζα ἕκατὸ φράγκα, δὲ θὰ μπορούσα ποτὲ μου νὰ φανταστώ ὅτι ὁ Ντουσοῦ σ' αὐτὴ μου τὴν πρόκληση θ' ἀπαντούσε : «Δέχομαι εὐχαριστῶς τὸ στοιχημᾶ σου... Ἐμπρός, ἂν τολμᾶς, διακινδύ- νεψε ἕκατὸ φράγκα !» Ὡστόσο μοῦ παρουσιαζόταν μιὰ εὐκαι- ρία νὰ κερδίσω τὸ στερογγυλὸ αὐτὸ ποσόν, χωρὶς νὰ κοπίσω καθόλου.

— Σῶμφωνοι, τοῦ εἶπα. Δός μου τὸ χέρι σου.

Μ' ὄλα ταῦτα δὲν εἶνε κανεῖς πάντοτε τυχερός. Γι' αὐτὸ κι' ὅταν ἀκόμα εἶσαι βέβαιος πῶς θὰ κερδίσεις, μὴ βάζεις ποτὲ σου στοιχημα.

Εἶχα ὑπὲρ ἐμοῦ κάθε πιθανότητα ὅτι θὰ κέρδιζα τὸ στοιχημα κ' εἶμὸν βέβαιος ὅτι σήμερα τὸ βράδι ὁ Ντουσοῦ θὰ μοῦ χρω- στοῦσε ἕκατὸ φράγκα.

Καὶ ὁμοῦ αὐτὴ τὴ στιγμὴ χρωστώω ἐγὼ στὸ Ντουσοῦ ἕκατὸ φράγκα.

Εἶνε ἀδύνατο νὰ φαντασθῆτε τὸ περιεχόμενον τῶν δυὸ τηλε- γραφημάτων πού ἔλαβα σήμερα τὸ πρῶτ' ἀπ' αὐτὸ τὸ βλάκα. Στὸ πρῶτο, τὸ ὁποῖο ἔλαβα στὴς ἔντεκα, μοῦ ἀνάγγελε τὰ ἔξης :

«Μονομαχία μὲ Καρρὲ ἔληξε. Δὲν κατώρθωσα πληγώσω ἀντίπαλον. Ἐκέρδιθα ὁμοῦ μιὸδ στοιχημα. Φεύγοντες μέρτυρες ἀνεκάλυψαν ὅτι σφαιρα μου λοξοδρομήσασα ἐφόντευσε ἕνα λα- γόν. Ὡτε ὑπάρχει σήμερον εἰς δάσος ἕνας λαγός ὀλιγώτερος.» — Ντουσοῦ».

Τὸ δεύτερο τηλεγράφημα τὸ ἔλαβα μόλις πρὸ πέντε λεπτῶν. Τὸ περιεχόμενον του εἶταν αὐτό :

«Ἐπισημῶ ἀπὸ κωνήγῃ. Δὲν ἐφόνευσα κανένα λαγὸ. Ἐ- κέρδιθα ὁμοῦ δεύτερο μέρος στοιχημάτος. Πυροβολήσας ἐναν- τιον λαγού, ἀκούω φωνῆν ἀνθρώπου. Πλησιόσας βλέπω Καρρὲ κωνηγοῦντα ἐπίσης τὸν ὁποῖον λοξοδρομήσασα ἐπλήρωσε σφαι- ρι μου. Ὡτε Καρρὲ δὲν εἶνε τόσοον καλὰ ὅσον χιτές.» — Ντουσοῦ».

Max et Alex Fischer